

A csoportos növénykompozíció

Több különálló növényből csoportos kompozíciót alkotva a belső terek dekorációját új elemmel gazdagíthatjuk.

A kompozíciónak három fő előnye van:

1. Látványosabb az összhatás, mint a különálló cserepes növényeké. A háttérben álló növényeket megemelhetjük a magasság növelése és a láthatóság céljából.
2. Az olyan apró levelű növények, mint a Ficus pumila / Kúszó fikusz, az Adiantum / Vénuszfodorka, a Helxine / Párnafű és a Tradescantia / Pletyka egymagukban jelentéktelen külsejűek, de ha nagy levelű fajtákkal társítjuk őket, hirtelen életre kelnek és az összhatás fontos elemeivé válnak.
3. A szoliter növény esetében oly fontos tökéletesség itt nem létkérdés. A csupaszcseresznye, a ferde növést és a sérült leveleket elrejtje a többi növény.

A csoportosítás nemcsak a látvány érdekében fontos, hanem a gondozás terén is előnyökkel jár. Könnyebb lesz a locsolás, ha a növények egy helyen vannak, azzal szemben, hogy egyébként a szobában szétszórta tartanánk őket. A többi növény szoros közelsége és a nagy kiterjedésű nedves komposzt megnöveli a levegő páratartalmát a levélzet körül, ami létfontosságú lehet a kényesebb fajok számára. Az egyéni kompozíció elkészítése elégedettséggel tölti el a szobanövény-tulajdonost. A kompozíció létrehozásának nincsenek szigorú szabályai, kivéve egyet: **azonos fény- és meleg-igényű növények kerüljenek egymás mellé.**

Első pillantásra a növénykompozíció a természetesebb hatást keltő szobakerttel szemben talán kevésbé vonzó, mert az utóbbinál a cserepeket eltávolítjuk, vagy elrejtjük a szem elől. A kompozícióknak viszont meg van az az előnyük, hogy különböző vízigényű növények helyezhetők egymás mellé. Pl. az olyan sok vizet kedvelő növényt, mint a Chlorophytum, akár sivatagi növények, mondjuk kaktuszok mellett is tarthatjuk.

• Szokványos kompozíció

4-12 szorosan egymás mellé helyezett agyagcserepes-, vagy műanyagedényes növény kellemes összhatást kelt. Mind a formák, mind a színárnyalatok variálhatók. A leggyakoribb csoportosításban a levéldísznövények

adják az állandó keretet és a virágos cserepes dísznövények a színfoltokat. A magasabb termetűek, a sötétebb zöldek és a nagyobb levelűek a kompozíció háttérében foglalnak helyet.

Alapvető hiba az, ha valaki bántó színorgiával, vagy a legkülönfélébb formák vegyítésével próbálja megmutatni, hogy mit tud. Sokszor érhetünk el kiváló hatást csak levéldísznövények felhasználásával.

- **Profi kompozíció**

Ez a fajta – a lakberendezők körében kedvelt – dekoráció a szokványos kompozíció édestestvére. Többnyire középületekben találkozhatunk vele, de egyszerűbb változatát otthonunk egy csupasz sarkában is megvalósíthatjuk.

A profi kompozíció fontos eleme a cseréptartó. Legyenek díszítő hatásúak és eltérő magasságúak. A csoport háttérében álló legyen magasabb a többinél, hogy a benne lévő (természetesen) pompás dísznövény minél inkább érvényesüljön. A kompozíció előterében álló tartó egy nagy virágos cserepes dísznövény legyen, melyet elvirágzás után lecserélhetünk. Ámpolnánövényt tegyünk a kompozíció középső edényébe és hagyjuk, hogy lecsüngő hajtásai ráboruljanak a kompozíció alapjára.

- **Kavicsos tálca**

Hasznos megoldás a lapos tálcán elhelyezett kompozíció, amely központi fűtéses szobában is lehetővé teszi nagy páraigényű fajok alkalmazását. (Ha nehézségünk támad az afrikai-ibolya tartásával, próbáljuk

meg a kavicsos tálcát.) A tálca magassága kb. 5 cm legyen és természetesen vízhatlan anyagból készüljön. A mérete tetszőleges lehet, a tervezett elhelyezés szerint. Aljára terítsünk 2,5 cm vastagságban kavicsréteget, majd ennek az alját tartsuk mindig nedvesen, vigyázva, hogy a vízszint soha ne érje el a kavicsréteg tetejét. A cserepes növényeket állítsuk a kavicsra. A kavicsos tálca számára kedvező hely a párkány alatti radiátorpolc. Ez esetben a növények körüli páratartalom télen megháromszorozódik.

A locsolás is egyszerűsödik, mivel a felesleges víz kicsorog a cserepekből a kavicsra.

- **Gyűjtemény**

A szobanövény tartók két különböző típusának otthonában egyaránt gyakran találunk **közeli rokon növényekből álló csoportokat.**

A fiatal kezdő többnyire a kaktuszokat és egyéb szukkulenseket gyűjt, az ablakpárkányon csinosan sorba rakva. A tapasztalt szobakertésznél rendszerint a specialitását képező növényekből (mondjuk páfrányok, fokföldi-ibolyák,

orchideák ...) összeállított nagy értékű gyűjteményt találunk.
A gyűjteményeknek akár kicsik, akár nagyok, van egy közös vonásuk:
A szokványos kompozícióktól eltérően, ahol a dekorációs összhatás
mindennél fontosabb, a gyűjtemény fő vonzereje az egyéni jelleg, a
ritkaság, vagy az egyes növények szépségének kiemelése.